

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Har Sorg og Frygt mit Lys udslukt

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Har Sorg og Frygt mit Lys udslukt", i Grundtvig, N. F. S.: *Sang-Værk til den danske Kirke. - 1944, 1944-1964*, s. 554. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-grundtvig11val-shoot-workid142986/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Sang-Værk til den danske Kirke. - 1944

4 Herre, lad i hellig Stund
Taagen falde fra mit Øie!
Aande-Synet mig forund,
Aande-Synet fra det Høie!
Staae for Sjælen aabenbaret,
Salig, hellig og forklaret!

No. 301. *)

1 Har Sorg og Frygt mit Lys udslukt,
Og er for Glæde Døren lukket
I mørke Hjerte-Kammer,
O Frelser, til bekymret Sind,
Du gaaer ad lukte Dørre ind,
Du ender al min Jammer.

2 Du bringer Lys, Du bringer Fred,
Du bringer Haab og Kiærlighed,
Du bringer Trøst i Nøden,
Korsnaglet Haand udrækker Du,
Jeg troer, og kommer Dig ihu
I Livet og i Døden!

3 Opstandne, naar jeg Dig kun seer,
Ei sørger jeg og frygter meer,
Hvad end jeg her skal lide,
De største Sorger blev mig smaa,
Naar dine Naglegab jeg saae,
Og Vunden i din Side!

4 Men ak, er Lyset længe slukt,
Ak, er fra Dig jeg udelukt,
Og skuer ei dit Komme,
O, lær mig troe hvad ei jeg saae!

*) Ogsaa af *Isagemans* uforvædret.

Dit Ord jeg trøstelig lide paa,*)
Til Savnets Tid er onme!

No. 302.

1 Tag det sorte Kors fra Graven!
Plant en Lilje, hvor det stod!
Ved hvert Skridt i Dødnings-Haven:
Blomster spire for vor Fod!
Engle-Vinger paa vor Grav
For den brudte Vandrings-Stav!
Palme-Fugl for Aske-Krukke!
Fryde-Sang for hule Sukke!

2 Solen sortned, da Han blegned,
Som os kjøbde med sit Blod,
Graven skinned, Mørket segned,
Da forklaret Han opstod;
Ton, vor Lovsang, høit i Sky,
Sødt i Paaske-Morgengry:
Jesus Christus er opstanden!
Evig lever Guddoms-Manden!

3 See *Marie Magdalene!*
Hænder nys hun vred i Gru,
Sukked til at røre Stene:
Hvor, ak, hvor er Herren nu?
See, af Øiets Taare-Flod
Morgen-Solen mildt opstod!
I den Grav, hvor Han har hvilet,
Hun har fundet Engle-Smilet!

4 Brister, alle Helgen-Grave!
Herrens Røst, i Dæmring sval.

*) Lær mig at troe hvad ei jeg saae,
Og Vidnesbyrd at lide paa.